சரளா: சுஜாதாவின் நாடகத்தில் குடும்பக் கட்டமைப்பு, மறைமுக அடிமைத்தனம் மற்றும் பெண்களின் வாழ்வியல் சிறைகள் - ஓர் ஆய்வு

Sarala: An Analysis of Domestic Architecture, Invisible Subjugation, and Female Institutionalization in Sujatha's Play

முனைவர் பீ. பெரியசாமி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, டாக்டர்எம்.ஜி.ஆர்.

சொக்கலிங்கம்கலைக்கல்லூரி, ஆரணி, திருவண்ணாமலை- 632317, தமிழ்நாடு, இந்தியா
https://orcid.org/0000-0002-7395-9699

Dr. B. Periyaswamy, *Assistant Professor, Department of Tamil,*
Dr. MGR Chockalingam Arts College, Arni, Thiruvannmalai – 632317,
Tamil Nadu, India,
https://orcid.org/0000-0002-7395-9699.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இக்கட்டுரை, எழுத்தாளர் சுஜாதாவின் 'சரளா' நாடகத்தின் மாந்தர்களான சாவித்ரி மற்றும் சரளா ஆகிய இரு சகோதரிகளின் உரையாடல்களை மையமாகக் கொண்டு , இந்தியக் குடும்ப அமைப்பிற்குள் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் மணவாழ்க்கைச் சிக்கல்களை ஆராய்கிறது. காதல் திருமணம் செய்து கணவனின் உடல் ரீதியான வன்முறைக்கும் சந்தேகத்திற்கும் ஆளாகும் சரளா , பெற்றோர் பார்த்த வரனை மணந்து இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையில் முடங்கும் சாவித்ரி ஆகிய இருவரின் நிலையும் இக்கதையின் அடித்தளமாகும். பொ. சிவலிங்கத்தின் குடும்பச் சந்தேகம் குறித்த பார்வையின் ஒளியிலும் , ராஜம் கிருஷ்ணனின் 'மறைமுக அடிமைத்தனம்' மற்றும் 'முடிவெடுக்கும் அதிகாரம்' (Agency) குறித்த பெண்ணிய அவதானிப்புகளின் பின்னணியிலும் இந்நாடகம் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மட்டுமே பெண்களுக்கு முழுமையான சுதந்திரத்தை அளித்துவிடுவதில்லை என்பதையும் , 'பாசம்', 'கடமை' என்ற பெயரால் கட்டமைக்கப்படும் 'கண்ணாடிச் சுவர்கள்' (Glass Ceiling) எவ்வாறு பெண்களை வெவ்வேறு விதமான குடும்பச் சிறைகளுக்குள் தள்ளுகின்றன என்பதையும் இக்கட்டுரை விரிவாக விளக்குகிறது.

முக்கியச்சொற்கள்: சரளா , மறைமுக அடிமைத்தனம் , குடும்ப வன்முறை , சந்தேகம், முடிவெடுக்கும் அதிகாரம், குடும்பச் சிறை.

Abstract

This paper examines the complexities of marital discord and systemic patriarchy within the domestic sphere, focusing on the dialogue between two sisters, Savithri and Sarala, in Sujatha's play 'Sarala'. It contrasts the life of Sarala, who faces physical abuse and surveillance in a love marriage, with Savithri, who endures a monotonous, mechanical existence in an arranged marriage. Drawing conceptual frameworks from P. Sivalingam's insights on marital suspicion and Rajam Krishnan's feminist critiques on 'invisible subjugation' and 'female agency', this study

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்

deconstructs the illusion of women's liberation. The analysis reveals that literacy or employment seldom grants absolute autonomy when choices remain dictated by patriarchal figures. Ultimately, the paper illustrates how both structural violence and benign domesticity function as gendered prisons, neutralizing a woman's individual identity.

Keywords: *Sarala, Invisible Subjugation, Domestic Violence, Marital Suspicion, Female Agency, Domestic Prison.*

முன்னுரை

சமூகம் பொதுவாகப் பெண்களுக்குக் கல்வியும் , வேலைவாய்ப்பும் கிடைத்துவிட்டால் அவர்கள் முழுமையான சுதந்திரத்தைப் பெற்றுவிட்டதாக நம்புகிறது. ஆனால் , குடும்பம் என்ற நிறுவனத்திற்குள் பெண்ணின் ஆளுமையும், அவளது சுய விருப்பங்களும் எவ்வாறு நுட்பமாக ஒடுக்கப்படுகின்றன என்பதை இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து கேள்விக்குள்ளாக்கி வருகின்றன. அந்த வகையில் , எழுத்தாளர் சுஜாதாவின் 'சரளா' என்ற நாடகம், இரு வேறுபட்ட மணவாழ்க்கைச் சூழலில் வாழும் இரு சகோதரிகளின் உரையாடல் வழியே, நவீன காலத்திலும் தொடரும் பெண்களின் அகப் போராட்டங்களை அப்பட்டமாகப் படம் பிடிக்கிறது. குடும்பமே உலகம் என வாழும் சராசரி இல்லத்தரசியான சாவித்ரி , கணவனின் அடிதடி மற்றும் சந்தேகப் பேச்சால் துன்புறும் அவளது தங்கை சரளா ஆகிய இருவருக்குள் நிகழும் உரையாடல்கள் , வெறும் தனிப்பட்ட புலம்பல்கள் அல்ல. அவை , இந்திய ஆணாதிக்கச் சமூகம் பெண்களின் மீது விதித்துள்ள 'ஒழுக்கம்' மற்றும் 'குடும்பக் கௌரவம் ' சார்ந்த போலித்தனங்களை உடைப்பவை ஆகும். சுயமாக முடிவெடுக்க முடியாத (Lack of Agency) நிலையில், பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் இந்த மறைமுக அடிமைத்தனத்தை இந்நாடகத்தின் பின்னணியில் இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது.

சரளா

சாவித்ரி மற்றும் சரளா ஆகிய இரு சகோதரிகளின் உரையாடல் வழியாகப் பெண்களின் மணவாழ்க்கைச் சிக்கல்களைப் பேசுகிறது இந்நாடகம். சாவித்ரி முப்பத்து மூன்று வயதான, குடும்பமே உலகம் என வாழும் ஒரு சராசரி இல்லத்தரசி. சரளா, காதலித்துத் திருமணம் செய்துகொண்டவள்; ஆனால், கணவனின் சந்தேகப் பேச்சாலும் உடல் ரீதியான வன்முறையாலும் பாதிக்கப்பட்டு அடிக்கடி அக்கா வீட்டிற்குத் தஞ்சம் புகுபவள்.

தன் கணவன் தன்னை அடிப்பதைக் கூறிச் சரளா அழுகிறாள். இதைக் கேட்கும் சாவித்ரி, கணவன் சொல்படி கேட்டு நடந்தால் இந்தப் பிரச்னையே வராது என்றும், கணவன் அனுமதி இன்றி எங்கும் செல்லக்கூடாது என்றும் அறிவுரை கூறுகிறாள். ஆனால், ஒரு கட்டத்தில் சாவித்ரியின் கணவனே தன் மச்சினியான சரளாவிடம் தவறாக நடக்க முயன்றதைச் சரளா வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறாள். இதனால் அதிர்ச்சியடையும் சாவித்ரி, தன் கணவன் மீதான நம்பிக்கையினால் அதை மறுக்கிறாள்.

> **கணவன்-மனைவி உறவுக்குள் விரிசல் ஏற்படக் காரணமாக இருப்பதில் சந்தேக உணர்வும் ஒன்று. மனைவியின் ஒழுக்கத்தின் மீது கணவனோ, கணவனின் ஒழுக்கத்தின் மீது மனைவியோ சந்தேகம் கொள்ளும் போது உறவில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது.(பொ. சிவலிங்கம், 11.02.2022)**

உளவியல் ரீதியாக , சந்தேகம் என்பது பாதுகாப்பற்ற உணர்வின் (Insecurity) வெளிப்பாடு ஆகும். தனது துணையை விட தான் தகுதிக் குறைவானவர் என்ற எண்ணம் ஒருவருக்கு ஏற்படும்போது , துணை தன்னை விட்டுப் பிரிந்துவிடுவாரோ அல்லது வேறொருவரைத் தேடிச் செல்வாரோ என்ற அச்சம் சந்தேகமாக மாறுகிறது. ஒரு நபர் தனது துணையின் "ஒழுக்கத்தை" (Moral integrity) கேள்விக்குள்ளாக்கும்போது,

அங்கே அன்பு மறைந்து கண்காணிப்பு (Surveillance) முன்னிலை பெறுகிறது. இது உறவின் இயல்பான நெருக்கத்தைக் கொன்றுவிடுகிறது.

இந்தியச் சமூகச் சூழலில் "ஒழுக்கம்" என்பது பெரும்பாலும் பாலியல் தூய்மையுடன் (Sexual Purity) பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்பத்தின் கௌரவம் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தோடு இணைக்கப்படுவதால் , கணவன்மார்கள் சமூக அழுத்தத்தின் காரணமாகவும் மனைவியைச் சந்தேகிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். பல நேரங்களில் ஆண்களின் அத்துமீறல்கள் சாதாரணமாகக் கடந்து செல்லப்படுகின்றன, ஆனால் பெண்களின் சிறு மாற்றங்களும் சந்தேகக் கண்ணோடு பார்க்கப்படுகின்றன. சந்தேகம் தோன்றுவதற்கு முக்கியக் காரணம் வெளிப்படையான பேச்சுவார்த்தை இல்லாததே ஆகும். துணையின் ஒரு செயல் அல்லது ஒரு வார்த்தையைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு , அதைப்பற்றிக் கேட்காமல் தனக்குள்ளேயே வளர்த்துக் கொள்ளும் கற்பனைக் கதைகள் சந்தேகத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் (Mobile/Social Media) தனிப்பட்ட ரகசியங்கள் அதிகரிக்கும் போது , அது துணையிடம் இயல்பாகவே சந்தேகத்தைத் தூண்டுகிறது. சந்தேகம் என்பது ஒரு நச்சுக்காற்று போன்றது. அது ஒருமுறை குடும்பத்திற்குள் நுழைந்துவிட்டால் , அங்கிருக்கும் அமைதி , மகிழ்ச்சி மற்றும் அன்பு அனைத்தும் கருகிவிடும்.

இருவரும் தங்கள் குழந்தைப் பருவ நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். அப்போது தங்கள் தந்தை எவ்வித அதட்டலும் இன்றி தங்களை அன்புடன் வளர்த்ததை எண்ணி ஏங்குகின்றனர். காதல் திருமணம் செய்த சரளா அடிதடிகளால் துன்புறுகிறாள்; பெற்றோர் பார்த்த வரனை மணந்த சாவித்ரி, எவ்வித சுவாரசியமும் இல்லாத இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையில் சிக்கியிருக்கிறாள்.

> **உனக்கும் விடுதலை கிடையாது. எனக்கும் கிடையாது.என்னிக்கு நம்மோட அறியாமை Innocence போச்சோ, அன்னிக்கே நம்ம சுதந்திரமும் போச்சு.(முதல் மனைவி, ப.150)**

தன்னால் சுயமாகச் சம்பாதிக்க முடியாது என்பதாலேயே கணவனிடம் அடிபட்டாலும் அங்கேயே வாழ வேண்டிய நிலையில் இருப்பதாகச் சரளா புலம்புகிறாள். இறுதியில் இருவரும் பாரதியாரின் "ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை" என்ற பாடலைப் பாடித் தங்கள் நிலையை எண்ணி மௌனமாகின்றனர்.

சமூகம் பொதுவாக 'கல்வி' பெற்றால் ஒரு பெண் 'சுதந்திரம்' பெற்றுவிடுவாள் என்று நம்புகிறது. ஆனால் , ராஜம் கிருஷ்ணன் இந்த நம்பிக்கையை இங்கே கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார். ஒரு பெண் சம்பாதிப்பவராக இருக்கலாம், ஆனால் அந்தப் பணத்தை எப்படிச் செலவு செய்வது அல்லது அவளது வாழ்க்கை குறித்த முக்கியமான முடிவுகளை (திருமணம் , குழந்தைப்பேறு, இடமாற்றம்) எடுக்கும் அதிகாரம் பெரும்பாலும் அவளது கையில் இருப்பதில்லை. பல நேரங்களில், ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்வி என்பது அவளது ஆளுமை வளர்ச்சிக்காக வழங்கப்படுவதில்லை ; மாறாக, திருமணச் சந்தையில் அவளது "மதிப்பை" உயர்த்துவதற்காகவே வழங்கப்படுகிறது. "வெளிப்படையான விலங்குகளை விடக் கொடியது" என்ற ராஜம் கிருஷ்ணனின் பிரயோகம் மிக முக்கியமானது. பெண்கள் 'அன்பு', 'கடமை', 'குடும்பக் கௌரவம்' என்ற பெயரால் பிணைக்கப்படுகிறார்கள். இரும்புச் சங்கிலிகளை உடைப்பது எளிது , ஆனால் பாசம் என்ற பெயரில் சூட்டப்படும் விலங்குகளைத் தகர்ப்பது பெண்ணுக்கு மனரீதியாகப் பெரும் போராட்டமாக இருக்கிறது. தந்தை அல்லது கணவன் நேரடியாகத் தடுக்காவிட்டாலும் , "சமூகம் என்ன சொல்லும் ?" என்ற பயமே ஒரு பெண்ணின் சுதந்திரத்தைத் தீர்மானிக்கும் காரணியாக மாறுகிறது.

பெண்களின் முடிவுகள் பெரும்பாலும் திருமணத்திற்கு முன் தந்தையின் விருப்பமே மகளின் விருப்பமாக மாற்றப்படுகிறது. திருமணத்திற்குப் பின் கணவனின் தேவைகளுக்காகப் பெண் தனது கனவுகளைத் தியாகம் செய்வது "நல்ல பெண்மணி" என்பதற்கான அடையாளமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஒரு பெண் என்ன உடை அணிய வேண்டும் , எப்படிப் பேச வேண்டும் என்பதைச் சமூகம் வகுத்திருக்கும் விதிகள் தீர்மானிக்கின்றன. இதனை,

> **படித்த பெண்கள் கூடச் சுதந்திரமாக இருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமே. அவர்கள் எடுக்கும் முடிவுகள் பெரும்பாலும் தந்தையாலோ, கணவனாலோ அல்லது சமூகத்தாலோ தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இந்த மறைமுக அடிமைத்தனம் வெளிப்படையான விலங்குகளை விடக் கொடியது.(ராஜம் கிருஷ்ணன், 1998, ப. 112)**

என்று கூறுவதோடு, ராஜம் கிருஷ்ணன் தனது படைப்புகளில் பெண்களை வெறும் நுகர்வுப் பொருளாகப் பார்க்காமல், உழைக்கும் வர்க்கமாகவும் , சிந்தனை உள்ளவர்களாகவும் சித்தரிப்பார். இந்தப் பத்தியின் மூலம், பெண்கள் தங்கள் மீதான "பாசக் கயிற்றை" அறுத்தெறிய வேண்டிய அவசியத்தை அவர் வலியுறுத்துகிறார்.சுதந்திரம் என்பது வெளியில் இருந்து வழங்கப்படுவது அல்ல , அது ஒரு பெண்ணின் முடிவெடுக்கும் திறனில் (Agency) இருக்கிறது என்பதை அவர் உணர்த்துகிறார்.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் இந்த வரிகள் , நவீன காலத்திலும் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் 'கண்ணாடிச் சுவர் ' (Glass Ceiling) போன்ற தடைகளைத் தோல் உரித்துக் காட்டுகின்றன. ஒரு பெண் படித்திருப்பதாலோ அல்லது வேலைக்குப் போவதாலோ மட்டும் சுதந்திரமானவள் ஆகிவிட முடியாது ; அவளது வாழ்க்கையின் முடிவுகள் அவளது சுய விருப்பத்தின் அடிப்படையில் அமையும் போது மட்டுமே அவள் உண்மையான சுதந்திரத்தை அடைகிறாள் என்பதை விளக்குகின்றது.

சரளா மீண்டும் தன் கணவனிடமே செல்ல முடிவெடுக்கிறாள். நாடகத்தின் இறுதியில், சாவித்ரி தன் கணவனின் "காப்பி!" என்ற கட்டளைக் குரலுக்கு அடிபணிவதோடு திரை விழுகிறது. இரு சகோதரிகளுமே வெவ்வேறு விதமான குடும்பச் சிறைகளில் தள்ளப்பட்டிருப்பதை இந்த நாடகம் உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

சுஜாதாவின் 'சரளா' நாடகத்தின் இறுதிப்பகுதி , பெண்களின் விடுதலை என்பது எவ்வளவு பெரிய ஏமாற்றமளிக்கும் எதார்த்தமாக இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துகிறது. "உனக்கும் விடுதலை கிடையாது , எனக்கும் கிடையாது" என்ற சரளாவின் கூற்று , ஒட்டுமொத்தப் பெண் சமூகத்தின் அவலக் குரலாகும். வன்முறையைத் தாங்க முடியாமல் அக்கா வீட்டிற்கு ஓடி வரும் சரளா , பொருளாதாரச் சுயம் இல்லாத காரணத்தினால் மீண்டும் தன் கணவனிடமே செல்ல முடிவெடுப்பதும் ; நாடகத்தின் இறுதியில் , தன் கணவனின் "காப்பி!" என்ற அதிகாரக் கட்டளைக் குரலுக்குச் சாவித்ரி இயந்திரத்தனமாக அடிபணிவதும் இருவேறு சிறைகளின் வடிவங்களே ஆகும். உளவியல் மற்றும் சமூகவியல் அவதானிப்புகளின்படி , துணையின் மீதான சந்தேகம் என்பது ஆண்களின் பாதுகாப்பற்ற உணர்வின் (Insecurity) வெளிப்பாடாகும். ஆனால், சமூகம் அதன் பழியைப் பெண்களின் 'பாலியல் தூய்மை' (Sexual Purity) மீது சுமத்தி அவர்களைக் கண்காணிப்பிலேயே வைக்கிறது. ராஜம் கிருஷ்ணன் குறிப்பிடுவது போல , இரும்புச் சங்கிலிகளை உடைப்பது எளிது , ஆனால் பாசம் மற்றும் குடும்பக் கௌரவம் என்ற பெயரில் சூட்டப்படும் 'அன்பு விலங்குகளை'த் தகர்ப்பது பெண்ணுக்கு மனரீதியாகப் பெரும் போராட்டமாக இருக்கிறது. பாரதியாரின்

"ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை" என்ற பழைய பழமொழிக்கு எதிராகப் பெண்கள் இன்று கல்வி கற்றாலும், அவர்களின் முடிவுகளைத் தந்தையோ , கணவனோ அல்லது சமூகமோ தீர்மானிக்கும் வரை உண்மையான சுதந்திரம் சாத்தியமில்லை. வெவ்வேறு விதமான குடும்பச் சிறைகளுக்குள் தள்ளப்பட்டிருக்கும் சாவித்ரி , சரளா ஆகிய இரு மாந்தர்களின் வழியே , பெண்களின் சுயமரியாதையும் முடிவெடுக்கும் திறனும் பூர்த்தியாகாதவரை குடும்பக் கட்டமைப்பு என்பது பெண்களுக்கு ஒரு கண்ணாடிச் சுவரே (Glass Ceiling) என்பதை இந்நாடகம் மிக ஆழமாக வலியுறுத்துகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சிவலிங்கம், பொ. "கோபல்ல கிராம நாவலில் குடும்ப உறவுகள்." இனியவை கற்றல் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ், பிப்ரவரி 2022. E-ISSN: 3048-5495.
2. சுஜாதா, (1991), முதல் மனைவி. நாகப்பட்டினம்: குமரன் பதிப்பகம்.
3. ராஜம் கிருஷ்ணன். பாசக் கயிறு. சென்னை: தாகூர் பதிப்பகம், 1998.

References

[1] Sivalingam, Po. "Family Relationships in the Novel Gopalla Gramam." Iniyavai Katral International Journal of Tamil Studies, February 2022. E-ISSN: 3048-5495.
[2] Sujatha.(1991), Mudhal Manaivi.Nagapattinam: Kumaran Pathipagam.
[3] Rajam Krishnan. Pasak Kayiru (The Bond of Affection). Chennai: Tagore Pathippagam, 1998.

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்